

Forceret program for opførelse af boliger drøftet i Tyskland for tyskere såvel som nytilkomne

29. oktober 2015 – Ministre for byggeri i Tysklands 16 delstatsregeringer mødes i Dresden den 29.-30. okt. for at drøfte mulighederne for et nationalt, forceret program til opførelse af nye hjem til både tyskere såvel som til flygtninge. Et af de krav, der forventes at blive resultatet af dette møde, er, at Forbundsregeringen bevilger mere end de 500 mio. euro, den hidtil har tilbudt, hvilket kun er nok til at bygge 12.000-15.000 nye standardlejligheder. Tyskland har imidlertid allerede et efterslæb på mindst 1 mio. lejligheder – nogle eksperter taler endda om 4 mio. – et boligsvælg, der er akkumuleret hen over flere årtier siden 1970.

Andre spørgsmål på dagsordenen for Dresden-mødet er miljøbureaukratiske regler, der står i vejen for byggeprojekter: dyre energispare-love, der vil fordyre byggeriet af boliger med 10 % i 2016, bør suspenderes i tre år. Desuden udsendte byggeriets fagforening og den landsdækkende lejerforening et fælles memorandum, der angreb andre bizarre regler, såsom en regel, der tvinger boligbyggere i Eifel-regionen til at transportere vulkansk jord, der er typisk i denne region, fra byggepladsen til særlige, fjerntliggende affaldspladser. Denne forholdsregel lægger en ekstra økonomisk byrde på 20.000 euro på hvert nyt hjem.

Ministrene vil også drøfte forslag fra byggeindustriektoren om at finansiere en udvidet produktion af præfabrikerede huskomponenter, der ville fremskynde opførelsen af hjem betydeligt. Det er også nødvendigt med skattelettelser for sådanne forcerede programmer.

Pestel-instituttet har gennemført en række undersøgelser, iflg. hvilke det vil være nødvendigt at opføre 400.000 nye standardlejligheder om året for at lukke boligsvælget hen over de næste 10-15 år, inklusive mere end 1 mio. statsstøttede lejligheder i socialt boligbyggeri, som lavindkomstgrupper har råd til. Den aktuelle flygtningekrise har været en katalysator for en stærkt forsinket debat om nye programmer for boligbyggeri.

Obama gør fremstød for tre krige samtidig

29. oktober 2015 – Præsident Obama bevæger USA stadig nærmere til global krig mod Rusland i Europa og Mellemøsten og mod Kina i Asien. Han ønsker at myrde et massivt antal mennesker, og han gør det gennem udflugter og 'snigende missioner' (dvs. missioner, der gennemføres i smug, uden nogen debat og uden korrekt bemyndigelse, -red.) med det formål at sabotere enhver reel diskussion i USA. I stedet for at komme med regulære erklæringer om den vedtagne politik fra Det Hvide Hus, gør Obama det i form af lækker gennem anonyme regeringsfolk længere ned på rangskalaen til diverse nyhedsorganisationer. Hvis Obama ikke bliver stoppet gennem en forfatningsmæssig fjernelse fra embedet, vil en atomkrig blive resultatet af en eller flere af disse konfrontationer:

* *Wall Street Journal* rapporterede i går, at NATO overvejer at udsende på en fremskreden post et stort troppekontingent i Polen og de tre baltiske stater. Den plan, der er under overvejelse, omfatter udsendelse af en bataljon, omkring 800-1.000 mand, under NATO-kommando i hvert af de tre lande. En light-version af planen går ud på at sprede en enkelt

bataljon hen over alle fire lande, men 15-20 % af soldaterne ville i alle tilfælde være amerikanske. Det forlyder, at tyske regeringsfolk giver udtryk for tilbageholdenhed og under private diskussion siger til deres allierede, at de ikke vil true Moskva som en permanent fjende, eller smække Moskva ude af Europa. Begge versioner af planen vil i Moskva blive opfattet som en provokation, hvad tyskerne meget vel ved, men artiklen henviser til unavngivne amerikanske regeringsfolk som kilde, en indikation på, at det er Obama, der har indledt en diskussion om dette fremstød hen imod atomkrig.

*I en anden artikel, der bygger på anonyme lækker fra Obamaregeringen, rapporterer Reuters, at det var Pentagon, der gjorde fremstød for provokationen i Det sydkinesiske Hav, under hvilken destroyeren USS Lassen sejlede frem til inden for 12 sømil fra de kunstige øer den 26. okt. i en »frihed for sejlads«-øvelse. De siger, at Pentagonfolk har krævet en sådan aktion for at udfordre Kina siden maj måned, men at det var Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet, der »bremsede« det indtil denne uge. Men aktionen byggede på en anmodning om »muligheder« fra forsvarsministeren Ash Carter – der trods alt er udnævnt af Obama – angiveligt for at respondere til den hurtige opbygning af disse øer. Det er den samme kampagne hen imod atomkrig, som Obama er engageret i, i Europa.

* Underhåndsudvidelsen af USA's krig i Mellemøsten følger den samme fremgangsmåde, hvor Obama overvejer at udvide USA's militære operationer i Syrien og risikere et sammenstød med Rusland; og i Irak, hvor regeringen hævder, at amerikanske tropper ikke er involveret i kamp, selv om en amerikansk soldat er blevet dræbt og fem andre såret i kamp, og med Carter, der lover mere af samme slags.

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

De følgende »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« er blevet udarbejdet efter drøftelser med Syriens myndigheder. Den svenske organisation *Syriska stödskommittén för demokrati* besøgte flere regeringsministerier og myndigheder i Damaskus i december 2014. Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut var en af delegationens deltagere under det ugelange besøg i Syrien. Hussein Askary er formand for Schiller Instituttet i Sverige og desuden redaktør for Executive Intelligence Reviews arabiske hjemmeside, hvor dette dokument er tilgængeligt på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

og på svensk: <http://www.larouche.se/node/4134>

Fønix-projektet Syrien. Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Af civiløkonom Ulf Sandmark og Hussein Askary, Schiller Instituttet

Hvorfor tale om genopbygning midt i krigens mørke?

Det er håbet, der gør mennesker til mennesker.

Håbet om genopbygning mobiliserer den skabende evne hos alle mennesker. Det forsætter mennesket i en sindstilstand, hvor det er Skaberen nær.

Ved at løfte blikket mod genopbygning og udvikling efter krigen kan Syrien allertydeligst demonstrere det menneskesyn, som står i skarp kontrast til den ondskab og meningsløse ødelæggelse, som fjenden personificerer. Man demonstrerer det ikke blot for sig selv, men også for omverden, og ikke mindst for de fjender, som således vil forstå, at deres krigsførelse ikke fører til noget bedre for dem selv. Syriens planer om genopbygning medfører, at de fjender, der kan tænke, forstår, at de kan få en bedre fremtid ved at samarbejde med regeringen, end ved at fortsætte krigen.

Syriens håb om en fremtid er dets stærkeste våben imod fjendens pessimisme, desperation og umenneskelighed.

Hvem håber, og hvem gør ikke?

Med skabelsen af BRIKS har halvdelen af menneskeheden organiseret sig for at skabe en fremtid for sig selv og menneskeheden. BRIKS-samarbejdet har endelig været i stand til at tilføre kraft til håbet fra Bandung-konferencen, den Alliancefri Bevægelse og 77-gruppen og at hæve verden ud af fattigdom og kolonialisme.

I modsætning til Syrien og BRIKS, så er den vestlige verden domineret af dets finanssystem, for hvilket der ikke findes noget håb. Værdipapirerne i det globale finanssystem, der beløber sig til en værdi af to millioner milliarder dollar (eng.: 2 kvadrillioner), er, for over 90 % 's vedkommende, ren spekulationsgæld. Dette er et pyramidespil uden sidestykke i verdenshistorien, og det er blevet holdt oppe af konstante kapitalindsprøjtninger fra centralbanker og statsbudgetter. Finanssystemets desperate situation har presset Vestens politikere til at tillade en finansiel udplyndring af ikke alene borgernes opsparinger, men også af realøkonomien.

Denne udplyndring har ført til den græske krise, men den har haft en endnu mere grim effekt i den Tredje Verden. De vestlige banker vil ikke længere med samme lethed kunne

udplyndre BRIKS-landene. Metoden til at komme BRIKS og andre selvstændige lande til livs er derfor den destabilisering og det kaos, som terrorister og regionale krige kan sprede i hele Centralasien og ind i Kina, Indien og Rusland for at ødelægge disse nationers lederskab og modstand. Nu er det Syrien, der står i forreste skudlinje for denne politik, der bærer navnet geopolitik, og som er det gamle, britiske imperiums metode til at holde konkurrerende eller fremvoksende verdensmagter nede. Eftersom USA støtter den britiske geopolitik, indgår der også trusler om anvendelse af atomvåben i afpresningen, og verden står *de facto* på randen af en total katastrofe.

Det er desperationen og håbløsheden hos den vestlige verdens finanssystem og de gamle kolonimagter, der projiceres ind i Syrien og andre krigsramte lande i form af støtte til terrorismen og til politikken for regimeskift. Det, der grundlæggende set kan standse krigspolitikken, er en løsning på finanskrisen gennem en bankreform og en genoplivning af den vestlige verdens realøkonomier.

Disse forslag er blevet fremlagt af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, igennem deres internationale bevægelse, Schiller Institutet. Mange vestlige politikere kommer nu med tilsvarende forslag for at løse finanskrisen. Det store håb for verden er, at BRIKS-landene nu kraftfuldt gør fremstød for en sådan økonomisk udviklingspolitik. Sammen kan disse kræfter få Europa og USA til at vende sig bort fra krigspolitikken. Syriens heroiske modstand imod imperiepolitikken føres derfor både på det militære og økonomiske plan. Det forener alle de mennesker i verden, der håber på en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Hvordan skal man betale for genopbygningen, når nationen er ruineret efter krigen?

Den frihed for hele nationen, som Syriens kamp tilsigter, er grundlaget for Syriens økonomi og ret til at skabe kredit og penge. Folket, jorden og de naturlige ressourcer besidder et

enormt potentiale. Med en genopbygnings- og udviklingsplan skabes der et endnu større potentiale.

En enlig bonde eller virksomhedsejer kan have brug for kredit fra en anden for at kunne virkeliggøre sit potentiale. En fri nation kan selv beslutte sig til at virkeliggøre sit potentiale. Det sker derved, at nationen udsteder kredit til sig selv, med nationens egen, fremtidige udvikling som sikkerhed. Dette kræver et særligt finanssystem, der kaldes et »kreditsystem«.

Ironisk nok var det netop et sådant kreditsystem, der gjorde det muligt for USA at blive grundlagt og overleve sine første år, og igen overleve, under Abraham Lincolns lederskab, under borgerkrigen og atter engang, under Franklin Roosevelts lederskab, fra og med 1933 og igennem Anden Verdenskrig. Dernæst anvendte Vesttyskland og Sydkorea det samme system til sine genopbygnings-mirakler efter krigen. USA befinder sig nu i en stor, finansiel krise på grund af, at man har forladt dette fungerende system, og nu er man også imod, at BRIKS-landene anvender det.

Det amerikanske kreditsystem blev skabt efter sejren i 1786 i Frihedskrigen imod kolonialismen. Efter råd fra daværende finansminister Alexander Hamilton gav Kongressen en kredit til en nyetableret Nationalbank, der koordinerede genopbygningen. Værdien af nationens valuta og al statslig gæld fra krigen blev hurtigt stabiliseret, når kreditterne dirigeredes videre til de projekter, som regeringen havde prioriteret. De selvstændige erhvervsdrivende, som blev engageret til at udføre projekterne, kunne komme i gang med det samme ved, at de fik del i kreditten. Gennem denne fremgangsmåde kunne man fuldt ud mobilisere og hurtigt udvikle landets egne ressourcer, på trods af, at landet netop havde været igennem en mangeårig krig.

Grundsynet i Hamiltons kreditsystem var, at økonomien værdisattes ud fra det fremtidige potentiale, og ikke ud fra

nuets ruinerede situation. Ud fra en sådan synsmåde er Syrien rigt og kan selv finansiere størstedelen af den genopbygning, som kan virkeliggøre Syriens potentiale.

Hvordan skaber man kreditter i traditionen efter Hamiltons system til genopbygning?

Udgangspunktet for et kreditsystem er den genopbygningsplan, der trin for trin beskriver, hvad nationen planlægger at have gennemført på forskellige tidspunkter. Med denne plan som grundlag kan staten udstede de nødvendige kreditter for at sætte al tilgængelig arbejdskraft, maskinkapacitet og tilgængelige materialer i arbejde. Staten giver så tilladelse til, at projekterne kan startes op, og sørger samtidig for, at der er kredit til rådighed til projekterne. Projekterne kan ledes af enten privatforetagender eller statslige myndigheder.

Til udstedelsen af denne kredit har staten behov for både centralbanker og særligt etablerede Genopbygningsbanker. Den syriske nation kan, på samme måde, som Egypten gjorde det, da man lod folket finansiere den Nye Suezkanal, udstede medejerbeviser i Genopbygningsbanken, der er særligt beregnet til syriske borgere i hjemlandet eller i udlændighed.

På denne måde får genopbygningsbanken en egenkapital til udstedelse af kreditter. Den syriske stat bevarer majoritetsindflydelsen i Genopbygningsbanken.

Ud over denne normale mekanisme til udstedelse af bankkreditter vil man yderligere få brug for en Hamilton-kreditgivning ved, at Centralbanken skaber kredit, som den låner ud til Genopbygningsbanken. Med denne kompletterende kreditmekanisme vil staten have tilstrækkelig med kredit til at kunne gennemføre den hurtigst mulige genopbygning af Syrien.

Når regeringen har givet grønt lys til et projekts opstart, overfører Genopbygningsbanken kreditten til en konto for projektet. De myndigheder eller foretagender, som af

regeringen har fået til opgave at gennemføre genopbygningsprojektet, betaler sine leverandører og arbejdere med disse kreditter. Dette fortsætter, indtil projektet er færdigt. Alle nye sedler og kreditter fra Genopbygningsbanken har da fået en sikkerhed i form af det fuldførte projekt.

Hvordan kan de private banker mobiliseres til fordel for genopbygning?

Retten til at skabe kredit er en vigtig naturressource for en nation, som staten må anvende for at gennemføre genopbygningen. Det er helt afgørende, at kreditterne ikke vandrer videre til spekulation og pyramidespil, som i den vestlige verdens globaliserede banker i dag. De syriske banker må derfor begrænses i deres aktivitet derigennem, at de ikke må drive nogen form for investerings-bankaktivitet, såsom selvstændig handel og handel med værdipapirer. Det drejer sig ikke om at forbyde handel med værdipapirer, men det må holdes totalt adskilt, både ejerskabsmæssigt og personelmæssigt, fra enhver kommerciel bankvirksomhed.

Fra den amerikanske præsident Roosevelts tid i 1933 og frem til 1999 fandtes der i USA en sådan bankopdelingslov (Glass-Steagall Act), der foreskrev en total separation, og så længe, denne lov var i kraft, opstod der ingen systemisk krise for de amerikanske banker. Hvis man snarest gennemfører en sådan bankopdeling i Syrien, kan de kommercielle banker mobiliseres til fordel for genopbygning. Kun herved vil tilskud af kredit fra Genopbygningsbanken kunne gencirkuleres i bankerne og skabe ringe i vandet i realproduktionen. Desuden må kreditterne fra de private banker, så længe genopbygningen finder sted, være strengt rationerede således, at de dirigeres til det, som behøves iht. genopbygningsplanen, til sådanne kategorier af lån, som er nødvendige for virksomhedernes og menneskenes reelle behov.

Med et reguleret, kommercielt banksystem kan Genopbygningsbanken benytte sig af private banker til at

formidle sine kreditter til kommissionerede virksomheder og udbetale pengene. I dette tilfælde henvender virksomheden sig til sin lokale bank, som igen henvender sig til Genopbygningsbanken for at få den kredit, som er godkendt til projektet.

Må nationen gældssætte sig til udlandet for genopbygning?

Nationens egen skabelse af kredit i Hamiltons tradition kan sætte alle indenrigsressourcer i fuldt arbejde, men kan ikke betale for det, som må importeres til genopbygningen. Til dette kræves først og fremmest udenlandsk valuta fra eksportindkomster, men dette vil heller ikke være tilstrækkeligt i de første år. Nationen må optage store lån i udenlandsk valuta for at kunne importere de maskiner og det udstyr, som behøves. Hvis lånene kobles direkte til genopbygningsplanen, kan denne gældssætning gøres både langfristet og tilpasset projektets tilbagebetalingsevne. Disse udenlandske lån bør også kunne holde en lav rente, eftersom lånene er værdisikrede gennem deres binding til reelle projekter. Syrien kan ikke regne med at kunne få større lån fra den vestlige verdens kriseramte finansinstitutioner. Derimod er der mulighed for at finansiere import af vigtigt maskinel, selv midt i en stor finanskriser, gennem bilaterale handelsaftaler med enkelte, interesserede vestlige lande. Med denne fremgangsmåde kan en sådan nation indgå en aftale om at skabe en kreditmulighed i sin egen valuta til eksport af landets maskiner og varer til Syrien. En række af sådanne bilaterale aftaler med interesserede nationer kan klare anskaffelsen af udenlandske varer til genopbygningen.

BRIKS-nationernes Nye Udviklingsbank er nu i færd med at blive opbygget i overensstemmelse med det nye paradigme for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. BRIKS har det udgangspunkt at udstede kredit ud fra projektets fremtidige potentiale og ikke ud fra den nuværende betalingsevne i de lande, der ønsker at påbegynde projekterne. De samme principper vil også blive anvendt af de mange andre fonde, der er blevet skabt for at

realisere bygningen af Den nye Silkevej. Her bør et frit Syrien have store muligheder for at skaffe lån i udenlandsk valuta til vigtige, store infrastruktursatsninger.

Eftersom gældssætningen i det nye paradigme mod-svares af de nye projekter, der gennemføres, er det en god gældssætning. Jo mere af en sådan gæld, der tilsigter at realisere landets potentiale, desto bedre. En sådan gæld bliver ikke en lænke, men en målestANDARD for, hvor meget Syrien satser på fremtiden.

Hvilket syrisk fremtidspotentiale kan udløses af genopbygningskreditterne?

1. Folket som bærere af alt potentiale.

Hvis man ikke prioriterer sikkerhed for fødevareforsyning, nødgenhusning, sundhedsydelser, uddannelse og arbejde, kan hele folkets potentiale ikke udløses. Til dette kræves der den bredest mulige mobilisering af nationens tilgængelige ressourcer fra de statslige myndigheder, helt ned til mikro-niveau. Lokale forvaltninger må, foruden budgetmidler, også kunne få del i statens dirigerede kreditgivning fra Genopbygningsbanken. Dette vil kunne igangsætte alle lokale kræfter og ressourcer til genrejsning af skoler, lægehuse, el og vandforsyning, såvel som den hurtigst mulige forøgelse af lokal produktion af mad og andre vigtige fornødenheder. Særlige kreditter bør dirigeres til tidligere ejere af industriforetagender og landbrug, der er blevet ødelagt i krigen, såvel som også til entreprenører, der vil starte nye foretagender. Terroristernes målrettede ødelæggelse af alle lægemiddelindustrier viser, hvilken strategisk betydning disse har, hvilket også er gældende for den omstridte olie-, gas- og petrokemiske sektor. Også den videre forædling af bomuldsproduktionen og andre landbrugsprodukter i f.eks. Syriens berømte tekstilindustri udgør en stor genopbygningsopgave, sammen med hele den øvrige industrisektor. Særlige arbejdsbrigader bestående af

arbejdsløse kan også finansieres på samme måde for at bygge det, der er behov for, og samtidig arbejdsstræne de arbejdsløse til stadig mere kvalificerede opgaver. Hærens ingeniørtropper kan udgøre kernen i disse arbejdsbrigader og gennem disse genopbygningsprojekter fortsætte med at forsvare det syriske folk.

2. Genstart af tidligere fungerende infrastruktur og erhvervsgrøne med potentiale.

Genopbygningsbankens kreditgivning kan finansiere det store behov for at reparere den vigtigste infrastruktur: energi, el-systemet, vand og kommunikation. Kreditterne kan udvides, indtil alle tilgængelige, kvalificerede arbejdere, maskiner og materiel er i fuld anvendelse. På denne måde kan genopbygningen organiseres på den mest effektive måde med tanke på de muligheder, der er for en fremtidig infrastruktur. Genopbygningen kan direkte orienteres mod skabelsen af en ny infrastrukturplatform på højeste niveau af teknik og produktivitet.

Erfaringerne fra krigen med håndteringen af den mest avancerede teknologi for fly, robotter, elektronik og maskiner kan gøres til udgangspunkt for videreuddannelse og civil tilpasning i nye industrier, baseret på denne teknik. En målorienteret udvikling af den kemiske industri, der er baseret på råvarer fra gas- og olieindustrien, kan fremme nye industrier for videreførelse, for fremstilling af kunstgødning, plastikprodukter, pulverjern og højteknologiske produkter. I BRIKS-landenes nye paradigme vil den kerneteknologiske industri, der blev bombet i stykker af Israel, også blive genopbygget til produktion af energi, afsaltning af havvand og indtræden i iso-topforskningens nye økonomiske æra.

3. Den nye teknologiske potentiale i genopbygningen.

Man må give særlig kreditstøtte til mulighederne for at skabe

et teknologisk spring, når man alligevel skal erstatte udstyr. Eksempelvis kan nye jordkabler til erstatning for ødelagte el-ledninger kompletteres med IT-ledere af fiber. Målestokken for den energi, der bør prioriteres, er energigennemstrømningstætheden. Præcis som en øget energitæthed hos soldatens våben, mht. præcision og kraft/cm², øger effekten mod fjenden, således er også energitætheden i den fredelige arbejders teknologier parameteret for at øge produktiviteten og finde det højeste potentiale for realøkonomisk gavn.

4. Projicering af de Nye Silkevejes internationale udviklingspotentiale ind i Syrien.

Muligheden for at forbinde transporten på Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, det Kaspiske Hav og Sortehavet har været grundtanken i præsident Bashar al-Assads visionære strategi »De fem Have«. Udviklingsdynamikken i BRIKS-nationernes tilvækst, og mange initiativer til udbygning af de Nye Silkeveje både til lands og til vands, kan projiceres ind i Syrien, hvis denne vision gøres til udgangspunkt for Syriens nye infrastrukturindsats. (jvf. EIR's kort) Det drejer sig ikke udelukkende om transport, men om internationale udviklings-korridorer, der tilfører Syriens gamle Silkevejs-handelspladser ny, langsigtet tilvækstkraft. Ud over jernbaner bygges korridorerne som et bredt bælte med anden infrastruktur, både pipelines, vandprojekter, industri og landbrugszoner og nye byer. Det Nye Silkevejsperspektiv er så gennemgribende, at Syrien kan påbegynde planlægning for i samarbejde med nabolandene at udvikle og udnytte vandressourcerne, gøre ørkenen grøn, mildne sandstorme og tilbageerobre store ørkenområder til dyrkning og bosættelse på maksimal måde.

Hvordan projiceres de Nye Silkeveje ind i Syrien?

1. Forbindelse til Bagdad og Teheran

Kinas strategi for »Ét bælte, én vej« for at udbygge de gamle silkeveje til udviklingskorridorer med moderne transportsystemer har ikke kun til hensigt at nå frem til Europa, men også via Iran at nå frem til Egypten og Afrika over land. Jernbanen fra Teheran til Kairo vil blive bygget over Kermanshah til Bagdad, Amman og Akaba. Med den planlagte forbindelse over Sharm el-Sheik når jernbanen helt frem til Kairo. Med bygningen af en relativ kort jernbanestrækning fra Deir ez-Zur til den irakiske grænseby Abu Kamal opnår man jernbaneforbindelse fra Bagdad, men det betyder mere end dette. Det betyder, at den gamle Silkevej langs Eufrat atter gøres til Syriens øst-vest-udviklingskorridor og giver ny energi til Aleppos ødelagte industrizoner. En sådan jernbane bygget i samarbejde med Irak åbner en direkte jernbaneforbindelse fra Syrien til Basra og vil være et stort skridt i virkeliggørelsen af De fem Haves strategi derved, at den etablerer en direkte kontakt mellem Den arabiske Golf (den Persiske Golf) og det Indiske Ocean.

Jernbanen fra Bagdad og Teheran vil også føre handel over land fra Kina og Centralasien til Syrien. En stor gren af Den nye Silkevej fra det vestlige Kina og Centralasien passerer Teheran. Desuden bliver en landrute fra Indien og Pakistan mulig via det iranske jernbanenet, som er bygget frem til Zahedan lige ved det pakistansk/indiske jernbanenet, som engang i fremtiden vil blive åbnet.

Jernbanen fra Teheran åbner desuden for forbindelse til landene ved det Kaspiske Hav som næste trin i »De fem Haves strategi«. Transporterne fra Rusland på den såkaldte Nord/Syd-korridor, som har forbundet St. Petersborg med den iranske havneby Bandar Abbas, og senere desuden med havnebyen Chabahar på kysten af det Indiske Ocean, går både på og langs begge sider af det Kaspiske Hav og vil også blive en forbindelse til Syrien.

Via Basra kan det omtalte højhastighedstog fra De forenede arabiske Emirater til Kuwait med forlængelsen forbindes til

Oman og Yemen. Alle disse handelsveje vil, ligesom den gamle Silkevej, blive projiceret ind i Syrien mod Aleppo, og dernæst kommer udviklingskorridoren til at fortsætte til det krigsramte Idlebs industrizoner og Latakias Middelhavs-havn, der må udbygges.

Næste skridt bliver bygningen af jernbanen fra Deir ez-Zur til Tadmor/Palmyra, den legendariske Silkevejs-by, hvor Silkevejsfestivalerne afholdtes hvert år før krigen. Denne manglende forbindelse vil skabe en jernbaneforbindelse fra Teheran og Bagdad direkte til Damaskus og Beirut.

2. Forbindelsen til Kairo

Egyptens dynamiske udvikling, med den Nye Suezkanals planlagte, gigantiske, nye industriområde, kan trækkes ind i Syrien, når den nye jernbane fra Kairo til Amman åbnes. Den gamle jernbane fra Amman kan genopbygges som en højhastighedsbane til Damaskus og de store byer Homs og Hama og op til Aleppo i nord. På denne måde kan også søfarten fra landene ved Det røde Hav og hele Afrikas østkyst via havnen i Akaba få en jernbaneforbindelse til Syrien. Egyptens planer om jernbanesamarbejde langs Nilen mod syd vil også øge kontakten ikke bare med Sudan, men også Østafrika via Etiopien, som har verdens højeste, økonomiske tilvækstrate.

Når Hejaz-jernbanen genopbygges med højhastighedsteknik, kan Damaskus atter blive udgangspunkt for rejser til Medina og Mekka. Via denne jernbane kan desuden forbindelsen fra Yemen åbnes, og også fra Afrika via Yemens planlagte tunnel under Bab el-Mandeb til Djibouti.

Fra Egypten vil også den påbegyndte bygning af den arabiske gasledning blive færdig og blive forbundet med den planlagte nye gasledning fra Iran til Syrien, så alle tilsluttede lande både kan eksportere deres egenproducerede gas og tage den gas, som de behøver til forbrug.

3. Forbindelsen til Europa og nordpå til Sortehavet og

Rusland.

Når grænsen mod nord åbner, vil Syrien igen kunne blive den store korsvej, så snart bygningen af højhastighedsjernbanen fra Europa til Kairo åbner. Det vil tilføre kraft til alle de krigsramte storbyer: Aleppo, Hama, Homs og Damaskus. I alle byerne kan et lokalt trafiksystem bygges med den nye, tavse magnetteknik på piller. Denne teknik giver højere hastigheder og højere energitæthed samtidig med, at det kan bygges hurtigt, idet man undgår problemer med ikke-udgravede arkæologiske fund, der standsede tunnelbaneprojektet i Damaskus. Det vil forbinde byerne og deres regioner i en bred udviklingskorridor fra nord til syd gennem hele det vestlige Syrien.

Også Kinas handel med Europa via den Nye Silkevejskorridor gennem Iran og Tyrkiet vil i Tyrkiet blive forbundet til den nord/sydgående korridor gennem Syrien. Mod nord vil Aleppo og den syriske nord/sydlige udviklingskorridor tiltrække handel fra Armenien og Aserbajdsjan og via disse, fra Rusland.

Landene omkring Sortehavet når direkte ind i Syrien gennem havnebyerne Samsun og Istanbul. Til Istanbul går den nye »Vikinglinje« med jernbanegods fra Litauens havneby Klaipeda, hvilket også tilknytter transporter fra Østersøregionen og Sverige.

4. Forbindelsen Middelhavet

Siden indvielsen af den Nye Suezkanal i august måned i år er nye, store strømme af varer fra Kina og Indien begyndt at komme til Middelhavet ad den Maritime Silkevej. Der er i øjeblikket planer om at bygge en række havne for at håndtere den nye varetillstrømning. Det gælder for Piræus i Grækenland og Taranto, Crotone og Gioia Tauro i det sydlige Italien. Forud for dette har man planlagt en udbygning af højhastighedstog mod nord til Centraleuropa gennem både Italien og Balkan. Kina deltager i planlægningen af en ny

kanal gennem Balkan fra Thessaloniki via floderne Axios/Vardar og Drina op til Europas transportårer Donau, der tiltrækker trafik fra Rhinen i Tyskland. Dette åbner også op for transport til Syrien, hvis man udbygger havnene i Latakia og Tartous.

Hele Middelhavsområdet kan blive et udviklingsområde, der kan imødegå krisen med arbejdsløshed i både Nordafrika og det sydlige Europa. For at dette kan realiseres, har Schiller Instituttet udarbejdet en »Marshallplan for Middelhavsområdet«¹, der indeholder mange af de fremtidige projekter.

¹ Engelsk Specialrapport: Program for an Economic Miracle in Southern Europe, the Mediterranean Region and Africa: SE kort her:

http://larouche.se/svenska/media/20120612-meditprog_en_0.pdf

Rapporten er oversat til dansk, se her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

5. Tunneller, der planlægges mellem Tunesien og Sicilien og under Gibraltarstrædet.

Langs den nordafrikanske kyst skal Egyptens første kernekraftværk bygges med mulighed for afsaltning af havvand til ferskvand, til beboelse, landbrug og industri. Afsaltningsprojekter kan gennemføres også andre steder langs kysten, og frem for alt i Gaza. Tunesien har store, potentielle landbrugsområder i de store saltmarsker Sud. Siden begyndelsen af 1900-tallet har man haft forhåbninger om at fjerne saltet med vandprojekter og gøre en stor region i det sydlige Tunesien og det østlige Algeriet frugtbar, projekter, der med dagens teknik kan gøres endnu bedre og videre.

Andre store projekter, der er på tegnebrættet, er at lede vand fra det centrale Afrika og til det nordlige Egypten til området nærmest Libyen. Der ligger den store Qattara-sænkning under Middelhavets niveau, der således vil kunne fyldes med

ferskvand, så der dannes en stor sø. Sammen med nye jernbaner og veje gennem Sahara til en stor havn ved Middelhavet kan en hel række byer bygges, og et stort ørkenområde befolkes.

Der er også det store Transaqua-projekt til afledning af vand fra Congoflodens øvre dele i en selvrindende kanal til Tchadsøens vandområde. Det indebærer enorme udviklingsmuligheder ved, at Tchadsøen reddes og et stort område i det sydlige Sahara kan genopdyrkes og udvikles. Gennem BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank findes der store muligheder for at komme i gang med flere af disse projekter.

Muligheden er til stede for at inddrage Europa og USA i et samarbejde med BRIKS-landene om denne økonomiske udviklingspolitik, så man satser på en genopbygning af sin realøkonomi i stedet for fortsat at kollapse med sit syge finanssystem og sin krigspolitik med folkemord.

Henvisninger til kort m.v.:

Kort 1 over Verdenslandbroen fra EIR-rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« (»The New Silk Road becomes The World Land-Bridge«) <http://worldlandbridge.com/>

Den engelske rapport er på 374 sider. Pris 35 USD i digital pdf-format, med blødt omslag 50 USD.

Udførlig dansk introduktion til rapporten v/Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Kort 2 fra EIR-rapporten på dansk, Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

Kort 3 over projiceringen af Den nye Silkevej ind i Syrien (et noget større kort)

<http://www.larouche.se/media/1650/view>

Læs mere om besøget i Syrien (på svensk):

<http://www.larouche.se/artikel/vad-jag-sag-i-syrien>

Nærværende artikel »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

Og på tysk:

<http://www.solidaritaet.com/neuesol/2015/44/phoenix.htm>

BRIKS' ministre for videnskab og teknologi mødes i Moskva, drøfter fælles videnskabelige udviklingsprojekter

28. oktober 2015 – Ved det tredje BRIKS-ministermøde om videnskab, teknologi og innovation, der blev afholdt i Moskva den 27.-28. okt., mødtes ministrene for videnskab og teknologi fra de fem BRIKS-nationer for at diskutere prioriteter inden for forskning og udvikling og udarbejde en arbejdsplan for de næste tre år (2015-2018) inden for områderne videnskabs-, teknologi- og innovationssamarbejde mellem BRIKS-landene, rapporterer niticentral.com i dag.

Ifølge Sputnik sagde Ruslands uddannelses- og forskningsminister, Dmitri Ivanov, i går, at BRIKS-lande kunne være involveret i Ruslands projekter for skabelse af stor-installationer. »Mens vi arbejdede med disse projekter, forstod vi, at den succesrige fremgang for sådanne projekter kun er mulig på basis af et tæt, internationalt samarbejde«, sagde han. »I dag har vi en enestående mulighed for at

kombinere russiske ressourcer med andre BRIKS-medlemmers ressourcer for skabelse af disse og andre store forskningsstrukturer, der vil gøre det muligt for vore lande at indtage førende positioner i de tilsvarende videnskabelige felter.« Han tilføjede, at Rusland havde foreslået at oprette en fælles BRIKS-organisation for at udarbejde en slagplan for skabelse af store forskningsinstallationer i verdensklasse på medlemsstaternes territorium.

Relateret hertil var opfordringen, der kom fra Indiens minister for videnskab, teknologi og videnskab om Jorden (eller geo-videnskab), dr. Harsh Vardhan, om, at BRIKS skulle etablere et multilateralt finansieringssystem for at støtte forskningsprojekter med deltagelse af flere lande, rapporterer Indiens avis Business Standard i dag. Dr. Vardhan hilste ligeledes et foreslået BRIKS-initiativ om skabelse af Global Forskning i Avanceret Infrastruktur-Netværk (GRAIN) velkomment. Det er presserende nødvendigt, sagde han, for medlemsnationer at identificere deres fælles behov og dele information om eksisterende forskning i stor-infrastruktur.

Dr. Vardhan meddelte også, at man vil afholde en fem dage lang BRIKS-konklave for Unge Videnskabsfolk i marts 2016 på det Nationale Institut for Avancerede Studier i Bangalore, Indien, ud fra hvilken det forventes, at man vil skabe et BRIKS-korps for Unge Videnskabsfolk.

Foto: Dr. Harsh Vardan

POLITISK ORIENTERING den 29.

oktober 2015: Flygtningekrisen: kræves: handling nu// Obama truer Kina med militære midler

Med formand Tom Gillesberg

NY Times leder retter hård kritik mod Obamas militære optrapning i Syrien: Det kunne "føre USA ud i en direkte krig med Rusland"

28. oktober 2015 – Leder i New York Times den 28. oktober retter hård kritik mod, hvad den kalder Obamaregeringens "militære optrapning i Irak og Syrien", fordømmer Kongressen for ikke at modsætte sig det faktum, at Obama er gået i krig uden Kongressens godkendelse og advarer om, at det kan føre til en direkte krig med Rusland.

"Obamaregeringen tager skridt til at udvide en militær-kampagne, som stadig er blottet for strategisk sammenhæng", fastslår lederen i Times. "I stedet for at modsætte sig en optrapning af amerikanske militær-styrker i den syriske krig,

kræver flere fremtrædende medlemmer af Kongressen uansvarligt endnu hårdere fremgangsmåder ... Pentagon fortsætter med at kalde militær-kampagnen i Syrien og Irak for en 'rådgivnings- og hjælpe'-mission, en beskrivelse, som var misvisende i starten af kampagnen, og som nu er absurd. Ved trinvist at øge sin militære rolle i en omfattende, kompliceret slagmark, bliver USA suget ind i en ny krig i Mellemøsten."

Lederen siger derefter, at Obamas politik "mangler juridiske rammer samt et opnåeligt mål", og tilføjer: "Med nogle få undtagelser, synes lovgiverne totalt uanfægtede over, at de tillader en præsident at gå i krig uden udtrykkelig tilladelse fra Kongressen ... Brugen af hr. Assad, en morderisk leder, som har mistet enhver legitimitet, har i princippet en indlysende appel. Men sådan en fremgangsmåde vil næsten med sikkerhed være katastrofal, fordi det vil føre USA ud i en direkte krig med Rusland og Iran, som støtter ham militært. Selvom det skulle lykkes Washington at tvinge ham fra magten, kunne det tjene den islamiske stats fremmarch, noget, som kun vil føre til mere blodbad.

Levevilkår i London årsag til tuberkuloserater værre end i Afrika

28. oktober 2015 – Levevilkårene i visse dele af London synes at være værre end i nogle dele af Afrika, i hvert fald hvad angår tilfælde af tuberkulose. London Assembly rapporterer, at visse dele af London har højere TB-rater end Rwanda, iflg. BBC. En tredjedel af Londons kommuner har TB-rater, der

overstiger 40 tilfælde pr. 100.000 indbyggere. Visse administrative enheder i Brent, Ealing, Harrow, Hounslow og Newham har rater på mere end 150 pr. 100.000 indbyggere. Indsatte i fængsler, de hjemløse, mennesker med stof- og alkoholmisbrug, flygtninge og migranter var især udsat for risiko.

Alt imens BCG-vaccinationen mod TB anbefales for alle nyfødte i London, så findes der ikke sådanne tilbud i 8 af de 24 bykommuner.

Tag ikke fejl: dette har intet med migrantkrisen at gøre; infektionsraten blandt Londonborgere, der er født i Storbritannien, er steget, mens den er faldet blandt dem, der er født i udlandet.

Mens kommunen Newham har en rate på 107 tilfælde/100.000 mennesker, så er tallet for 2013 fra Verdenssundhedsorganisationen for Rwanda 69 og for Irak 45; London ligger også efter Algeriet og Guatemala. Gennemsnitsraten pr. 100.000 i Storbritannien som helhed er 13.

Ruslands udenrigsminister: BRICS er forpligtet over for international lov, ikke regimeskift og kaos

28. oktober 2015 – I en tale den 26. okt. til BRICS Globale Universitetstopmøde (GUS) i Moskva understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at BRICS-alliancens nationer

er »stærkt forpligtet over for de fundamentale principper og normer i international lov. Vi taler til støtte for at styrke FN's centrale, koordinerende rolle i verdens anliggender, og vi accepterer ikke forsøgene på at løse problemer ud fra en magtposition, gennem indblanding i interne anliggender og nogle landes læggen pres på andre lande, inkl. den ensidige gennemtvungelse af sanktioner.«

Han anklagede, at den stigende trussel fra terrorisme og ekstremismens fremmarch i Mellemøsten og Nordafrika er et resultat af ekstern indblanding i svage statslige institutioner i regionen. Desuden hævdede han, »forsøgene på at gennemføre geopolitisk manipulation og vælte uønskede regimer førte til ødelæggelsen af sikkerhedsmekanismer, kaos, anarki, risiko for statens kollaps og terroristers overtagelse af deres territorier.«

Kinas ambassadør til USA undsiger Obamas krigs- provokationer

28. oktober, 2015–Kinas ambassadør til USA, Cui Tiankai fordømmer i dag direkte Obamas åbenlyse trussel om krig mod Kina med den provokation det er at sende krigsskibe ind på Kinas suveræne territorium.

”Jeg mener, at det USA gør, er en meget alvorlig politisk og militær provokation” siger Cui i et interview med det amerikanske tv-nyhedsnetværk CNN. ”Det er et klart forsøg på at eskalere situationen og at militarisere regionen. Så vi er meget bekymrede over det”.

Cui kaldte den amerikanske aktion en "absurd og endog hyklerisk holdning" om at bede andre om ikke at militarisere regionen, samtidig med, at USA selv så hyppigt sender militære fartøjer dertil, ifølge CNN.

Han siger at handlingen blev foretaget "i total ligegyldighed i forhold til international lov". I FN-konventionen om Havretsloven er der klare regler om sikkerhed for sejlads, sejladsfrihed og uskyldig transit, sagde Cui, idet han noterede at Kina har underskrevet UNCLOS, men at De Forenede Stater ikke har. "Det, USA gør, er totalt imod reglerne, ordlyden og ånden i konventionen.

Cui sagde, at USA's handling i virkeligheden vil tvinge Kina til at indsætte militære styrker i regionen: "Vi er nødt til at sikre os, at vi har tilstrækkelige midler til at sikre vores suverænitet der, at beskytte vores legale rettigheder der, og ... at opretholde fred og stabilitet der, og at ingen vil have nogen illusioner om at kunne fortsætte med at provokere", sagde han.

"Og det vil bestemt ikke svække vores holdning og engagement i at udvikle et sundt og stærkt forhold til USA. Men det er et tovejs spor, og vi er nødt til at se gensidige handlinger fra USA" tilføjede han.

USA's presse bifaldt hadefuldt og brovtent Obamas ageren over for kineserne. David Ignatius fra Washington Post udgav ovenikøbet en fantasi om, at Xi Jinping blev mødt med trusler om mord og opstande internt i Kina på grund af sin udrensning af korrupte medlemmer af det kinesiske kommunistparti.

Ikke desto mindre, rapporter Japans NHK-presse, vil øverstbefalende for U.S. Pacific Command, admiral Harry Harris, besøge Kina næste mandag for forhandlinger med det kinesiske militær. Forhandlingerne var planlagt, før USA sendte en destroyer ind i kinesisk suverænt område.

Global Times, det regerende kommunistpartis officielle avis,

udgav et mere giftigt svar. Idet de rådede Kina til "at forholde sig roligt", angiver de den nødvendige kurs: "Som modsvar mod de amerikanske chikanerier bør Kina omgås Washington taktfuldt og være forberedt på det værste. Det kan overbevise Det Hvide Hus om, at Kina, på trods af uvilje, ikke er bange for at udkæmpe en krig med USA i regionen, og er fast besluttet på at tage vare på dets nationale sikkerhed og værdighed. Beijing bør udføre anti-chikane operationer. Vi skal først observere de amerikanske krigsskibe. Hvis de, i stedet for at passere forbi, stopper for yderligere handlinger, er det nødvendigt for os at indlede elektroniske indgreb, og endda sende krigsskibe, fastlåse dem med radarinformation til affyringskommandoen og flyve over de amerikanske skibe".

Leder, 29. oktober 2015: Sandheden er afgørende: Obama er en morder, og han må fjernes fra embedet nu

I går udstedte Lyndon LaRouche på ny et presserende nødvendigt krav om, at Barack Obama omgående må fjernes fra USA's præsidentskab ved forfatningsmæssige tiltag, for at han ikke skal føre hele planeten ud i en atomar udslettelseskrig. LaRouche henviste til Obamas seneste runde med militære provokationer imod Kina i Det sydkinesiske Hav, hans

eskalerende krig i Syrien og hans masse-morderiske droneprogram – blandt andre – som typiske eksempler på den politik, der som en skrigende nødvendighed må bringes til ophør.

LaRouche erklærede under en diskussion i dag med LPAC Policy Committee:

»Jeg mener, at problemet her ligger i det faktum, at Obama ... Obama er grundlæggende set i færd med at foretage træk, som han gør med operationerne ved Kina osv., og han er fast besluttet på at lancere en atomkrig. Og alle tendenser i hans adfærd går i den retning. For eksempel som angrebet på den medicinske facilitet [i Kunduz, Afghanistan]. Fyren er i virkeligheden en morder. Han er slet og ret en morder, og han bør smides ud af embedet.«

»Og hvis vi ikke siger dette og fører en kampagne omkring dette, så mener jeg, at verden som helhed, verdens folk som helhed, står på randen. Se blot på, hvad Obama er i færd med at foretage sig i Kina, med angrebet på Kina, som er en absolut forfalsket operation.«

»Obama viser sine fæle poter, eller sine blodige poter, i diverse operationer. Denne mand må trækkes ud, hans embedsperiode må annulleres! Vi har et præsidentielt princip, under hvilket han må klassificeres, og under hvilket han må fjernes fra embedet. Hvis vi ikke fjerner ham fra embedet, så vil vi komme ud i en meget farlig situation.«

»Den anden side af sagen er, at vi ikke har en Kongres, der er kompetent til at udtrykke sig, som det er nødvendigt. Gå tilbage til præsidentskaberne før denne. Vi har før haft disse. Man kan ikke være useriøs med dette og behandle det ved at sige: 'Vi må forhandle os igennem det her.'«

»Vi må sige, 'Nej!' Og jeg mener, at vores organisation har evnen til at sige 'nej'. Og jeg mener, at vi må sige nej ved simpelt hen at opregne nogle af de forbrydelser, han har

begået. Og sige: Disse forbrydelser, alt imens de ikke er afgjort mht. en endelig afgørelse, så er faktum, at kravet er, at han må underkastes undersøgelse for at demonstrere, hvorfor han ikke skal smides ud af embedet. Det er der beviser nok til.»

Den seneste tids række af forbrydelser, som Obama har begået, inkluderer bl.a.:

- Provokationen den 27. okt. med at sende et amerikansk krigsskib ind i Det sydkinesiske Hav, mens han lover at fortsætte med lignede provokationer til vands og i luften i den nærmeste fremtid. En direkte militær nærkontakt mellem USA og Kina bliver højst sandsynlig, hvis dette fortsætter.
- Lækken fra Obamaregeringen den 27. okt. til *Washington Post*, Reuters og andre medier om, at hans regering har en operationel plan på bordet om at sende amerikanske specialtropper og andre tropper ind i Syrien – en total overtrædelse af USA's Forfatning og af International Lov – der blot venter på grønt lys fra præsidenten. Dette kunne føre til en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland på den mellemøstlige arena.
- Det amerikanske militærs overlagte bombing den 3. okt. af et Læger uden Grænser-hospital i Kunduz, Afghanistan, der resulterede i over 30 dødsfald, til trods for, at der på forhånd var udgivet fuld information om koordinaterne for dette hospital. Dette udgør en krigsforbrydelse, der berettiger til retsforfølgelse. Obamaregeringens skamløshed opmuntrede tydeligvis Det saudiske Kongerige til at udføre en lignende grusomhed imod et LuG-hospital i Yemen den 26. oktober.
- Det løbske, illegale droneprogram for drab, under hvilket Obama personligt udvælger og ved sin underskrift godkender det koldblodige mord på mistænkte terrorister og uskyldige tilskuere over en kam, som det for nyligt er blevet afsløret af websiden The Intercept.

- Obamas fortsatte og ubøjelige engagerende forpligtelse til at redde (bailout) det bankerotte Wall Street-system ved at tage livet af Amerikas fysiske økonomi og Amerikas befolkning – et system, der i stedet bør fjernes og erstattes med LaRouches økonomiske program med Verdenslandbroen.
- Obamas principielle ansvar for at skabe den flygtningekrise, der har bragt Europa til den yderste klippekant, gennem de illegale krige, som han og hans forgænger George Bush lancerede i hele regionen, og senest i Syrien.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sine bemærkninger ved konferencen i Washington den 27. okt. med fhv. senator Mike Gravel, så har denne flygtningekrise nu nået kogepunktet og har konfronteret Europa med en knald-eller-fald-situation for sin blotte eksistens. Hele den Europæiske Union er ved at smuldre, stedt over for krisen, der er meget mere end en flygtningekrise: det er en massemigration og en eksistentiel krise. Den eneste løsning, understregede Zepp-LaRouche, er at bringe reel udvikling ind i Mellemøsten og Afrika ved at forlænge Verdenslandbroen ind i disse områder. USA og Storbritannien bør deltage i at sikre denne løsning, erklærede hun. Eftersom det var Det britiske Monarki, og i USA Bush- og Obamaregeringerne, der var årsag til krisen.

I går understregede LaRouche:

»Denne karl Obama må holdes tilbage, og hvis han ikke bliver det, er I alle døde, det er den risiko, vi løber. Og jeg mener, at vores fremgangsmåde må defineres ud fra disse referencerammer. Jeg mener, at vi må gøre dette drone-spørgsmål til det absolutte topspørgsmål. Hvis der er nogen, der siger, at det kan retfærdiggøres, er det en løgn – du narres til at godtage en løgn. Når man myrder folk, så myrder man dem! Og man siger 'du myrder dem'.

Og Obama er grundlæggende set en morder; han er en

massemorder. Den aktuelle præsident for USA er en massemorder! Hvis man vil redde USA, så må man sige dette. Hvis man ikke siger dette, ja, så kunne du være den næste, der ryger.»

Med hensyn til dem, der har været så bange for Obama, at de har været paralyseret til handlingslammelse og til at tolerere hans nazistiske forbrydelser, erklærede LaRouche:

»Sandheden er af afgørende betydning: Obama er en morder, punktum. Hvis man ønsker, at civilisationen skal overleve, må man lukke ned for Obama. Ikke på længere sigt; lige nu.»

Polens Lov-og-Orden-parti vinder flertal i parlamentsvalg

28. oktober 2015 – Efter sin valgsejr søndag 25. okt. har det euro-skeptiske Polske Lov-og-Orden Parti (PiS) nu 235 pladser af 460 i Sejm, parlamentets underhus, hvilket gør det til det første parti siden kommunismens fald, der har absolut flertal. Desuden er den aktuelle præsident Andrzej Duda, der netop blev valgt i maj, medlem af PiS.

Det regerende parti førte valgkampagne på et anti-nedskæringsprogram og krævede en omstødning af den højere pensionsalder fra 67 og ned til 60 for kvinder og 65 for mænd, samt højere skatter for store selskaber og banker og en større indsats for at hjælpe polske familier og mindre foretagender.

En kilde sagde til *EIR*, at den nye regering ville have en

stærk holdning over for bankerne mht. beskatning og endda muligheden for en bankopdeling. Antallet af prioritetslån i udenlandsk valuta – især dem i schweizerfrank, der udgør 30 % af alle prioritetslån – er et stort spørgsmål i Polen og har gjort bankerne til mål for befolkningens vrede. Den forrige regering gjorde intet for at rette op på denne situation. Kilden påpegede, at banksektoren for 68 % 's vedkommende er udenlandsk ejet, så dette vil uden tvivl blive en disput med EU. Landet er ikke medlem af Eurozonen og har ingen planer om at blive det i fremtiden.

PiS førte imidlertid kampagne på et anti-immigrant-, anti-flygtninge-grundlag og på grundlag af katolsk konservatisme. Alt imens de var fortalere for en stærk, anti-russisk linje, så spillede det ikke den store rolle i deres kampagne, fordi det ikke er særlig populært. Ellers forventer man, at den nye regering følge både EU's og USA's politiske linje.

Det tidligere regerende Borgerplatform, der har regeret Polen i de seneste 8 år, vandt 138 pladser; og en gruppe under den højreorienterede rockstjerne Pawel Kukiz' ledelse vandt 42; Moderne, et parti ledet af pro-erhvervsliv, økonom Ryszard Petru, vandt 28 pladser, og det Polske Folks Parti for landbrug vandt 16, iflg. Associated Press.

Foto: PiS valgsejr i Polen

**Tysklands general Kujat
argumenterer: Vi må stoppe**

denne krig!

22. oktober 2015 – I endnu et interview her til morgen, med Deutschlandfunk radio, om flygtningekrisen, sagde fhv. Bundeswehr-stabschef (2000-02) og chef for NATO's Militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (pens.), at, med mindre man adresserer oprindelsen til flygtningestrømmen, vil krisen fortsætte: »Vi må stoppe denne krig!« De er rigtigt, sagde han, at de russiske luftangreb, som alle sådanne operationer, skaber flygtninge, men det er et tegn på håb, at USA og Rusland nu har en aftale om dekonfliktion, og han håber meget, at Kerry-Lavrov-mødet i Wien i morgen vil bringe fremskridt, for USA og Rusland må samarbejde for at bringe denne krig til en afslutning.

Kujat udelukkede kategorisk enhver form for byggen mure omkring Tyskland og Europa for at holde flygtningene ude, hvilket, sagde han, ikke vil virke, fordi folk vil fortsætte med at komme, så længe der er krig i Syrien. Og Hæren har intet at gøre her, for i Tyskland siger Forfatningen tydeligt, at Hæren kun kan sættes ind til nationalt forsvar, eller i tilfælde af naturkatastrofer og store ulykker. Krisen omkring flygtningene er imidlertid ikke i disse kategorier.

Indstrømningen af flygtningene er ved at skabe en kritisk situation på Balkan, hvor små stater som Slovenien simpelt hen er blevet overvældet; men, sagde generalen, han kan simpelt hen ikke forstå visse andre europæiske landes afvisning af at yde hjælp, eftersom de er mindre udsat for tragedien. Hvis det organiseres på den rigtige måde, tilføjede han, kan den nuværende flygtningekrise løses af Tyskland og Europa; det er han fuldstændig overbevist om. Men hvis der ikke sker en forbedring af uroen i Mellemøsten, hvis de millioner af flygtninge, der stadig befinder sig i regionen, også kommer ind i Europa, vil europæerne ikke kunne håndtere det.

Foto: Flygtningestrømmen har fuldstændig overvældet Slovenien

---

Iran deltager i forhandlinger om Syrien i Wien 30. oktober

28. oktober 2015 – Intense diplomatiske udfoldelser fra Ruslands side i løbet af de seneste par uger, inkl. med den amerikanske udenrigsminister John Kerry, har båret frugt med meddelelsen om, at Iran er blevet inviteret til at deltage i drøftelserne om Syrien i Wien, den 30. okt., efter en fælles aftale mellem Rusland og USA. Talsmand for Det Hvide Hus Eric Schultz sagde til reportere, »USA er parat til at samarbejde med enhver nation, inkl. Rusland og Iran, for at løse konflikten i Syrien«, og selv Saudi Arabien blev vundet over til at gå med til at invitere Iran. »Vore partners synspunkt«, sagde den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir i dag, »var, at vi burde afprøve iranernes og russernes intentioner mht. at få en politisk løsning i Syrien, hvilket vi alle foretrækker.«

Det ser ud, som om spørgsmålet om, hvorvidt den syriske præsident Assad kan forblive i embedet, er taget af dagsordenen for Wien-mødet, der forventes at omfatte omkring et dusin deltagere, inkl. Rusland, USA, Tyrkiet, Saudi Arabien, Egypten, Iran, Qatar, Libanon, Frankrig og EU. Den saudiske udenrigsminister meddelte, at Saudi Arabien og dets allierede ville afholde et separat møde på fredag for at finde »tidspunkt og fremgangsmåde for Bashar al-Assads afgang«

Foto: Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif, der nu vil deltage i drøftelserne i Wien.

Klimasvindel i vanskeligheder

26. oktober 2015 – »Det er ikke til at se det, ud fra det tilfredse spin, der stråler ud fra det Ovale Kontor, men i Bonn, Tyskland, i denne uge havde et oprør fra den Tredje Verden nær afsporet forhandlingerne om klimaforandringer i Paris til november. Selv om freden for indeværende er genoprettet, skete det kun ved at tapetsere med denne fundamentale gåde: Verden kan enten undgå en klimakatastrofe, eller også søge 'klima-retfærdighed', ikke begge dele.«

Dette er indledningen til en artikel af Reason Foundations Shikha Dalmia med overskriften, »Hvorfor 'Klima-retfærdighed' har fået Indien og Vesten til at fare i struben på hinanden«, udgivet af *The Week*. Dalmia stiller ikke spørgsmålstegn ved hele aftalens videnskabelige svindel, men er vred over implikationerne:

»Der er ingen lavkulstof-energiteknologier til rådighed i dag, der kan opretholde de økonomiske vækstrater, som disse lande har brug for, for at løfte deres befolkninger ud af nedværdigende fattigdom, for slet ikke at tale om at tilbyde vestlige levestandarder til noget, der minder om en billig pris. Over 300 mio. indere lever stadig under fattigdomsgrænsen, hvor de tjener mindre end 1 dollar om dagen. Indiens energiforbrug pr. person er 15 gange lavere end USA's. Indien må fortsat øge sit energiforbrug, og derfor sin udledning af CO₂, i mindst yderligere to årtier for at fjerne dyb fattigdom, hvilket er grunden til, at landets nedbringelsesplan kun forpligter sig over for at skære ned på 'udledningsintensiteten' – dets udledningsrate som en procentdel af dets BNP – ikke selve udledningerne.

Med fokus på, hvad det vil koste i penge at implementere de

krævede nedbringelser i udledning, bemærker Dalmia den udfordring, dette ville repræsentere »for et land, der endnu mangler at give grundlæggende kloakering, transport og infrastruktur til rent vand til alle sine borgere.«

Endnu mere langt ude rapporterer Dalmia, at klimasvindelfanatikere i Bonn drøftede, om handelssanktioner skulle påtvinges de lande, der nægter af dræbe deres befolkning i bekæmpelsen af kuldioxyds navn. Hun advarer: »Det er også tænkeligt, at et virkeligt fast besluttet Vesten, under en eller anden FN-lignende, global organisations regi, kunne forsøge at skabe en stående militær angrebsstyrke til at bombe eller drone lande til overholdelse? Selve menneskehedens eksistens ville trods alt stå på spil. (Var der nogen, der sagde præsident Al Gore?)

Læs også: Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur, af Helga Zepp-LaRouche

---

Indien/Afrika-Topmøde: BRIKS' Ny Udviklingsbank udser sig udvikling i Afrika som mål

26. oktober 2015 – I et nedskrevet interview med afrikanske journalister ved det tredje topmøde i Indien/Afrika-Forum (IAFS) i New Delhi sagde den indiske premierminister Narendra

Modi, at BRIKS' Nye Udviklingsbank var et betydningsfuldt initiativ, der kan få en dybtgående virkning på den globale, finansielle orden.

»Jeg tror, at Afrika vil blive et betydningsfuldt område for fokus, og vi vil forhåbentlig også få et afrikansk vindue eller en regional tilstedeværelse for Banken i fremtiden«, sagde Modi.

BRIKS-posten rapporterede søndag, at repræsentanter for 54 afrikanske nationer, inklusive stats- og regeringschefer fra omkring 40 lande og den magtfulde Afrikanske Union, forventes at deltage i det fire dage lange Indien/Afrika-Topmøde, der begynder i New Delhi den 26. oktober.

Blandt de magtfulde, afrikanske ledere, der har bekræftet deres deltagelse, er Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi, Zimbabwes præsident Robert Mugabe og Nigerias præsident Muhammadu Buhari.

Fredag bad Modi også de 54 afrikanske nationer om at tilslutte sig Indiens krav om en revision af De forenede Nationer og andre globale institutioner. Modi sagde, at verden er i færd med at gennemgå en politisk, økonomisk og teknologisk transition på en skala, der sjældent er set i nyere historie. Han advarede om, at FN og andre globale organisationer løber en risiko for at miste deres betydning, hvis de ikke tilpasser sig.

Høje energipriser pga. støtte

til fornybar energi en uoverkommelig byrde for tysk industri

27. oktober 2015 – Den tyske regerings dekret om en afvikling af atomkraft og den efterfølgende gigantiske statsstøtte til »fornybar, 'bæredygtig'« energi har skabt en situation med uhyrligt høje og stigende energiomkostninger for industrien og sektoren for minedrift, som sidstnævnte har kaldt »ubærlige« i deres brev fra Hesses Industri- og Handelskammer (IHK). Brevet, der er stilet til Hesses delstatsregering, opfordrer indtrængende til, at denne dramatiske situation sættes på dagsordenen ved Energitopmødet i Hesse den 11. nov.

Brevet angriber i særdeleshed det faktum, at statsstøtten til »fornybar« energi vil være mangedoblet på fem år fra »energiomlægningen«, fra 2011 til 2016, på bekostning af de »ikke-fornybare« energikilder, der ikke modtager støtte. I øjeblikket står støtten til 3,5 cents/kWh, som til næste år vil stige til 6,5 cents. Allerede nu er energiregningerne til de tyske industriselskaber (i de meget energikrævende sektorer) to til tre gange så høje som i Frankrig.

Frivillige flygtningeorganisationer rejser alarm

over faren for vinterdød blandt flygtninge; Åbent brev anmoder indtrængende EU-ledere om at handle

27. oktober 2015 – I et åbent brev i denne uge opfordrer frivillige flygtningeorganisationer Europas regeringer til at træffe afgørelser om omgående ekstra og generøs hjælp, som vil gøre det muligt for flygtninge at komme sikkert igennem vinteren, der allerede er ved at melde sin ankomst på Balkan – og den er barsk. Følgende er uddrag af brevet (fremhævelser originale):

»Vi, frivillige i frontlinjen, som nu i månedsvis har hjulpet tusinder af flygtninge, opfordrer Europas regeringer til omgående og beslutsomt at handle for at afhjælpe situationen. Der er ti tusinder af mennesker, der bevæger sig igennem det sydøstlige Europa, og de aktuelle kapaciteter i de frivillige hjælpe lokaliteter er alvorligt udfordret. Også i betragtning af vinterens hastige komme og problemer på diverse grænser føler vi, at der er en reel fare for, at situationen vil føre til alvorlige sundhedsproblemer og sandsynlige dødsfald blandt disse flygtningesamfund.

Ethvert menneske har ret til at søge asyl ...

Frivillige har hidtil ydet en bred vifte af aktiviteter, og har mange steder fuldstændig erstattet fraværende regeringsfaciliteter og hjælp ...

Vinteren nærmer sig hastigt, og vi har alle blot få dage til at respondere på en human måde.

* Vi kræver, at alle europæiske lande omgående stiller hjælp til rådighed til alle de lande, der er berørt af flygtningekrisen, i stedet for at hjælpe de lande, der bygger hegn.

* Vi kræver, at der bygges forsvarlige og trygge modtagelses- og transitcentre med faciliteter, der kan klare de barske vinterforhold i regionen.

* Vi kræver også, at der ydes humanitær hjælp til de mennesker, der har behov for det, at der ydes passende sundhedsydelser og at al indsats koordineres på paneuropæisk niveau.

* Vi kræver også, at EU omgående gennemfører andre mekanismer, der har til formål at sørge for sikker passage til EU.

Dette er en forhåndsadvarel til alle jer ledere af Europa om, at folk meget snart vil fryse ihjel på vore grænser, hvis I ikke handler nu.

Vi har gjort vores bedste frem til dette tidspunkt, og vi vil fortsætte med at yde hjælp så længe, det er nødvendigt. Men nu er det jeres tur, regeringer i Europa! Venligst responder og demonstrer over for hele verden, at humanitet stadig findes som kernen i europæiske værdier.«

Teksten i sin helhed kan læses under #europeact
(<http://linkis.com/A3Zhl>)

Formand for Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank Jin Liqun forklarer bankens nye tilgang til lån på Brookings i Washington (inkl. video)

26. oktober 2015 – Jin Liqun, formanden for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, besøgte Brookings Institution i Washington den 21. okt. for at forklare betydningen af AIIB's nye tilgang til finansiering af udvikling. Jin forsøgte at opklare alle misopfattelser om, at AIIB skulle se sig selv som et alternativ til Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank (ADB). »Både Verdensbanken og ADB har bidraget til fattigdomsreduktion i Asien i årtiernes løb«, sagde Jin. »Men det er vanskeligt at opnå fattigdomsreduktion, ikke så meget pga. af manglende finansiering, men pga. tilgangen. Jeg mener ikke, at fattigdomsreduktion i sig selv og af sig selv vil udrette meget mht. at influere på folks liv. I de fleste tilfælde må tilgangen forfines og forbedres.« Han fortsatte med at beskrive situationen i et samfund i en afsidesliggende egn, der er afskåret fra den omkringliggende verden. Uanset den indsats, der måtte blive gjort for at afhjælpe deres situation, så vil det ikke være til megen nytte, sagde han, men vil i stedet »gøre dem totalt afhængige af almisser og velgørenhed fra regeringen og internationale donorer, til trods for, at disse områder kan være meget rige i forekomsten af naturlige ressourcer«, sagde Jin. »Men den lokale befolkning har ingen måde, hvorpå de kan tappe ind i disse ressourcer til gavn for sig selv. Efter min mening er den eneste løsning konnektivitet. Dette vil bygge bro over gabet

mellem lokalsamfundet og den omkringliggende verden.« Og, forklarede han, dette var, hvad AIIB ønskede at opnå, at skabe denne konnektivitet.

Han roste ADB og Verdensbanken og sagde, at de havde bidraget stort til Kinas udvikling i årenes løb med deres investeringer i infrastruktur; men nu, hvor Kina var ved at blive en økonomisk stormagt, følte de, at de også havde et ansvar for at begynde at tilbyde samme hjælp til andre lande. Han sagde, at AIIB var formuleret som en bank for Asien, som et alternativ til ikke-regionale finansinstitutioner, der samtidig påtvang visse betingelser. Men da alle disse andre, ikke-asiatiske lande ønskede at være med i den (AIIB), følte de, at de ikke kunne begrænse medlemskabet til kun at gælde for asiatiske lande. De asiatiske lande vil bevare majoritetsaktierne i banken, uanset, hvor mange lande, der sluttelig kommer med.

Alt imens Verdensbanken oprindeligt startede sin eksistens under navnet den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling, og med en opgave om at hjælpe med til genopbygningen af Europa efter anden Verdenskrig, og dernæst hjælpe med udviklingen af tredjeverdenslande, så skiftede Verdensbanken i 1970'erne, under den kombinerede indflydelse af den voksende finanskrisen og paradigmeskiftet over til nulvækst-perspektivet, over til det, man med et forskønnende udtryk kaldte »fattigdomsreduktion«, indkomstfordeling og, under ledelse af Robert McNamara, befolkningskontrol. Den »nye tilgang«, som Jin Liqun peger på, er den form for paradigmeskift, som verden har brug for, for at gå frem ad vejen til udvikling.

Da der var nogen, der spurgte, om AIIB ville finansiere Kinas 'Ét Bælte, én Vej'-projekt, svarede Jin, at Bælte-og-Vej-projektet blev understøttet af nationale, kinesiske pengemidler, inklusive den kinesiske Ex-Im-bank, og med langt større ressourcer end AIIB. Men, hvis der kom projekter, der var en del af Bælte-og-Vej-strategien, og som var i

overensstemmelse med AIIB's retningslinjer for lån, ville AIIB, selvfølgelig, være villig til at deltage.

Leder, 28. oktober 2015: Briterne er totalt bankerotte: Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om

verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsrag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street, og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen

som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

---

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – **EIR** leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-

Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelser samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til *EIR's* udførlige specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika,

samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnementer på EIR Alert-service. Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

Putin og Lavrov går frem med syriske, militære/diplomatiske operationer

26. oktober 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putins og udenrigsminister Sergei Lavrovs militære og diplomatisk intervention i Syrien er hastigt i færd med at transformere situationen i hele Sydvestasien, og i realiteten i hele verden. I kølvandet på den syriske præsident Hafez al-Assads besøg i Moskva i sidste uge, Putins møde med formanden for det iranske parlament Ali Larijani under Valdai-klubbens begivenhed i Sotji, Rusland, og mødet mellem Lavrov, den amerikanske udenrigsminister John Kerry og ledere fra Saudi

Arabien, Tyrkiet og Jordan i Wien, er der nu fra flere sider diskussioner om fremskridt inden for internationalt samarbejde om krisen i Syrien, der grundlæggende set foregår uden om Obama.

En russisk, parlamentarisk delegation til Damaskus rapporterer, at præsident Assad har indvilget i at afholde foreløbige valg i landet på betingelse af, at dette har befolkningens støtte, iflg. TASS. Medlem af det russiske kommunistparti Aleksandr Jushenko, der var med i delegationen, sagde, at Assad er »parat til at diskutere tilføjelser til Forfatningen, afholde parlamentsvalg og, hvis det syriske folk finder det nødvendigt, har udtrykt, at han er parat til at afholde præsidentvalg«, som Assad er sikker på at vinde, iflg. RT. Assad sagde til den syriske presse, at han venter besøg fra den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin, formand for Dumaen Sergey Naryshkin og formand Valentina Matvienko.

Lavrov optrådte på et talkshow i Moskva lørdag, for at tale om situationen i Syrien og sit møde med Kerry dagen før. Han sagde: »Vi er parat til at inkludere den patriotiske opposition, inklusive den såkaldte Frie Syriske Hær (FSA), for at give den luftstøtte, selvom vi blev nægtet information om, hvor, iflg. amerikanske data, terroristerne er lokaliseret, og hvor den patriotiske opposition befinder sig.«

Fahad Al-Masri, talsmand for FSA (selvom der hersker nogen uenighed om, hvorvidt han rent faktisk er talsmand for FSA), foreslog et møde i Egypten med russerne. »Den Frie Syriske Hær er parat til en dialog med Rusland«, sagde han iflg. RT. »Vi må arrangere et nyt møde, så vi kan fremlægge vores holdning og diskutere vore fælles handlinger.«

Interessant nok sagde Lavrov, at Kerry havde forklaret ham, hvorfor USA havde afvist at acceptere en delegation under ledelse af premierminister Medvedev. »John Kerry sagde til mig: Ved De hvad, tag det ikke så bogstaveligt, for vi er i processen. Foreløbig er betingelserne for en sådan kontakt

ikke forberedt. Lad os arbejde på ministerplan, og så vil vi være parate til at overveje jeres andre ideer«, sagde Lavrov.

Den præsidentielle talsmand Dmitri Peskov sagde til BBC fredag (interviewet skal faktisk udsendes i sin helhed mandag): »Desværre er det hidtil ikke lykkedes nogen af vore partnere at identificere en seriøs opposition, der ikke har forbindelse til terror, til ekstremistiske organisationer, til ISIL, al-Qaeda og andre. ... Det er vigtigt at redde Syriens integritet, territoriale og politiske integritet, og ikke tillade, at hele regionen, inklusive de lande, der grænser op til Syrien, går ind i et mareridt af sammenbrud og terrorherredømme.«

Rusland trænger ind på NATO's Middelhavs-sø

21. oktober 2015 – Rusland udfordrer NATO på dennes sydlige periferi – dens egen sø, om man vil, hvis man da køber NATO's verdenssyn – og alliancen er ikke glad for det. NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow sagde til *Financial Times* mandag, at Ruslands deployering for at bekæmpe anti-Assad oprørsstyrker er en umiddelbar udfordring for Vesten, og sandsynligvis en længerevarende én. »Vi må tænke på de bredere konsekvenser af denne oprustning i det østlige Middelhav og disse luftbasers kapacitet«, sagde Vershbow.

Ifølge *FT* kunne Ruslands fornyede tilstedeværelse i Middelhavet blive højst forstyrrende: det åbner hele NATO's sydlige grænse for russisk provokation, alt imens det truer

med at begrænse den »navigationsfrihed«, der gør det muligt for NATO hurtigt og let at deployere militære aktiver. For USA, f.eks., kunne det komplicere evnen til hurtigt at projicere flådemagt ind i Golfen. Det ville have gjort en NATO-beslutning om at intervenere i Libyen-konflikten i 2011 langt vanskeligere at planlægge.

De siger også, at Ruslands tilbagevenden til Middelhavet »pludselig placerer hele Europa inden for rækkevidde af dets hastigt udviklende arsenal af skibslancerede krydsermissiler og ballistiske missiler«. Og NATO har ikke noget svar, som det udviklede for Østeuropa. NATO-embedsfolk indrømmer uden tøven, at den (opfattede) trussel fra Rusland former Trident Juncture-øvelsen. Moskvas strategi hænger på at udskære beskyttende »bobler«, siger en højtplaceret NATO-embedsmand: »Vi anser dette for en del af hele deres doktrin«. *FT* rapporterer yderligere, at Ruslands Middelhavsflåde, f.eks., rejser børster med sine mest magtfulde, antiluftskyts s300 missilsystemer, der er blevet tilpasset alle skibe for nær de mindste skibe. »For NATO skaber det det, som militære taktikere refererer til som antiluftskytsområde, hvor flyvning nægtes – en flyveforbudszone – men én, der er rettet mod vesten.«

**Tyskland: General Kujat og
forbundsmedlem Gehrcke
opfordrer indtrængende Merkel**

til at bringe USA og Rusland sammen for at standse krigen i Syrien

20. oktober 2015 – Hvis kansler Merkel er »den mest magtfulde kvinde i verden«, så bør hun rejse til Washington og få USA til »at sætte sig ved bordet« sammen med Rusland for at stoppe myrderiet i Syrien. Dette var de facto konsensusen mellem general Harald Kujat (pens.) og medlem af Forbundsdagen (MdB) Wolfgang Gehrcke under deres optræden i går aftes på Phoenix-Tv's »Unter den Linden«-talkshow. General Kujat var chef for NATO's Militærkomite fra 2002-05 og før det chef for Bundeswehrs generalstab; MdB Gehrcke var mangeårigt medlem af Vesttysklands Kommunistiske Parti indtil 1990, hvor han blev leder af det, der nu er Die Linke.

Selv om debatten drejede sig om flygtningekrisen i Europa, så bragte de to gæster hele tiden spørgsmålet tilbage til den kendsgerning, at »flygtningekrisen kun er symptomet«, men at årsagen er den brutale krig i Syrien, der må afsluttes. Studieværten forsøgte at holde spørgsmålet på flygtningene og kansler Merkels besøg i Tyrkiet, men Gehrcke brød ind med, at »ingen vil tale om årsagerne«. Vi indgår en aftale midt i Erdogans valgkampagne for at få en aftale som den, vi havde med Gaddafi, »som vi senere slagtede som en hund«, og efterlod os med det problem, vi har nu. General Kujat sagde, at aftalen ikke vil fungere; »nøglen er at standse krigen«. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers diplomati er vigtigt, »men nøglen er at få USA til at sætte sig sammen med Rusland for en gennemføre et fælles mål«.

Kujat var enig med Gehrcke i, at Tyrkiet er »indirekte involveret« i opbakningen til ISIS. Siden USA-Erdogan-aftalen

bomber Tyrkiet ikke ISIS i Syrien, men kurderne (som var en urokkelig partisan imod ISIS). Russerne blev beskyldt for kun at bombe de »moderate« oprørere og ikke ISIS, »hvad jeg ikke tror, er helt sandt«, men Tyrkiet?

General Kujat kritiserede uophørligt, at »vore politikere« ikke ser, at vi har en stor interesse i, at USA og Rusland og Europa samarbejder om at afslutte krigen. At nægte at samarbejde med Rusland med den falske påstand, at Putin kun støtter Assad, er forkert, sagde han. Vesten behøver ikke forhandle med Assad, »det vil Rusland gøre for os«. Gehrcke nævnte, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har foreslået humanitære korridorer for at bringe humanitærhjælp ind. General Kujat tilføjede, at han håber, vi vil arbejde sammen med Rusland og FN om fælles forholdsregler. Det er totalt elfenbenstårnstankegang at gøre alting afhængigt af spørgsmålet om Assad.

Kujat beklagede manglen på ledere, der har de tidligere kanslere Willy Brandts og Helmut Schmidts »fremsynethed«. Obama begik en stor fejltagelse, da han hævdede, at USA ikke vil forhandle med en »regional magt« som Rusland. Gehrcke opfordrede indtrængende Merkel til at rejse til Washington; og han tilføjede, »Hvis ISIS vinder, frygter jeg en verdenskrig«.

Fattigdom og sult i Obamas Wall Street-regerede USA

26. oktober 2015 – American Academy of Pediatrics (AAP) (Det amerikanske akademi for børnesygdomme) har tilføjet to spørgsmål til deres patienters familier i akademiets retningslinjer til sine læger:

»Inden for det seneste år, har De været bekymret for, om Deres mad ville slippe op, før De får penge til at købe mere?«

»Inden for det seneste år, slap den mad, De købte, op, og havde De ikke penge til at købe mere?«

Denne anbefaling til sine læger skrev AAP efter udgivelsen af rapporten fra Rådet for Lokalsamfundets Børnelægers Fødevarerkomite, med titlen »Fremme af Sikkerhed for Fødevarerforsyning for Alle Børn«. Baseret på komiteens undersøgelse af data fra 2007-2014 konkluderede rapporten, at »16 millioner børn (21 %) lever i husstande, hvor der ikke er permanent adgang til tilstrækkelig mad«, og opsummerede de indlysende konsekvenser af denne mangel på mad:

»Efter at tage multiple risikofaktorer i betragtning har børn, der lever i husstande, hvor madforsyningen er usikker, selv på laveste niveau, større sandsynlighed for at blive syge, være længere tid om at komme sig efter sygdom, og være hyppigere indlagt på hospital. Mangel på tilstrækkelige og passende fødeemner kan nedsætte et barns evne til at koncentrere sig og klare sig godt i skolen og er forbundet med højere niveauer af adfærdsmæssige og følelsesmæssige problemer fra børnehaveklassetrinet og frem til ungdomsklassetrinet. Fødevarerensikkerhed kan ramme børn i et hvilket som helst lokalsamfund, ikke kun i traditionelt underforsynede lokalsamfund ... «

Efter syv år med Barack Obama som præsident, efter otte år med George W. Bush, er enhver statistik, man vælger for at undersøge amerikanernes levevilkår, rædselsvækkende.

San Francisco Chronicle rapporterede f.eks., at en fjerdedel, 25 %, af amerikanske mænd lever i eller nær fattigdom. Det er 26,5 millioner mænd. Men blandt unge amerikanske mænd i aldersgruppen 18-34, der drives ud i denne tilstand, stiger andelen imidlertid til en tredjedel. Som forfatteren Andrew Yarrow skrev, »i en økonomi, hvor lønninger er stagneret eller

faldet, og middelhusstandsindkomsten ikke er højere i dag, end den var for 25 år siden, er det vigtigt at huske, at fattigdoms- og nær-fattigdomsindkomster går på tværs af alle race-, køns- og aldersskel.«

Lawrence Davidson, historieprofessor ved West Chester Universitetet i West Chester, Pennsylvania, skrev den 11. oktober, at 6,8 % af det amerikanske folk, henved 22 mio. mænd, kvinder og børn, forsøger at overleve på en indkomstkategori, der identificeres som »dyb fattigdom«, en tilstand, der måles som 50 % eller mindre af fattigdomsgrænsen. »På dette niveau hersker der håbløshed, og menneskers daglige mål er blot at holde sig i live ... Dette er et temmelig chokerende tal i et land, der af de fleste regnes for at være det rigeste land på Jorden«, skrev han.

Den nyligt udkomne bog, '2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika', tager sagen op om de næsten 1,5 mio. amerikanske husstande, der næsten ikke har nogen pengeindkomst overhovedet. Dette tal er stigende og er næsten fordoblet siden 1996, da loven om velfærds-»reformen« blev vedtaget.

Senator i Den amerikanske Kongres Mike Gravel fordømmer Obamas dronekrige

20. oktober 2015 – Senator til Den amerikanske Kongres, Mike Gravel fra delstaten Alaska (1969-1981), har fordømt Obamaregeringens politik med at dræbe civile og tilfældige tilskuere gennem »Dronekrige, der er planlagt under møder, der

har en meget præcis og omhyggeligt detaljeret kommandostruktur», som involverer CIA-chef John Brennan og andre, men som sluttelig falder tilbage på præsident Obama personligt.

I juni 1971 var senator Gravel den eneste, der var modig nok til at oplæse »Pentagon-papirerne«, Daniel Ellsbergs afsløring af de løgne, som man fortalte den amerikanske offentlighed for at skjule Vietnamkrigens fiasko, i Kongressen, hvorved papirerne indgik i Kongressens protokol. På det tidspunkt, hvor senator Gravel afslørede løgnene om Vietnamkrigen, var både **New York Times** og **Washington Post** gennem en retskendelse blevet forbudt at offentliggøre dokumenterne, og Ellsberg var blevet truet med retsforfølgelse og fængsling. I dag eksisterer der intet retsligt forbud mod offentliggørelse af »Drone-papirerne«, men de store aviser har nægtet at dække historien.

Følgende pressemeddelelse blev overgivet til LaRouchePAC af senator til USA's Kongres Mike Gravel (1969-1981):

Websiden *The Intercepts* »**The Drone Papers**« giver detaljerede oplysninger om, hvordan det amerikanske, militære mordprogram fungerer i Afghanistan, Yemen og Somalia, i morderiske detaljer. »Dronepapirerne«, der er afsløret af endnu en 'Edward Snowden', vinder nu opmærksomhed internt i USA, på trods af de store mediers mørklægning, med dækning, der fremkommer i *Mother Jones*, *WIRED* magazine, *Small Wars Journal* og *Lawfare*, samt med britisk dækning i *The Guardian* og med dækning i irske aviser.

Dækningen i *Mother Jones* havde overskriften »**A Massive National Security Leak Just Blew the Lid off Obamas Drone War**« (Et massivt sikkerhedslæk har netop blæst låget af Obamas

Dronekrige). Den citerer *The Intercepts* unavngivne whistleblower, »Denne oprørende eksplosion af overvågningslister – af at overvåge personer og inddele dem på hylder og i bunker på lister, at tildele dem numre, tildele dem 'baseball cards' ('røde kort'?), tildele dem dødsdomme uden varsel, på en verdensomspændende slagmark – dette var, fra allerførste færd, forkert.«

Historien bemærker, at Amnesty International har krævet en omgående Kongresundersøgelse af hele droneprogrammet med det argument, at de netop lakkede papirer »rejser alvorlige bekymringer om, hvorvidt USA systematisk har krænket International Lov, inklusive gennem at klassificere ikke-identificerede personer som 'soldater' for at retfærdiggøre deres drab«. Der eksisterer nu officielle, amerikanske, militære dokumenter, siger artiklen, der i detaljer beskriver omfanget af massedrabsprogrammet (mellem januar 2012 og februar 2013 blev f.eks. 200 mennesker dræbt under droneangreb i det nordøstlige Afghanistan, alt imens der kun var opført 35 navne på drabslisten). *Mother Jones*-historien satte også fokus på den kendsgerning, at, i nogle tilfælde, har præsident Obama underskrevet drabsordre, der ikke engang identificerede specifikke mål, men som bemyndigede droneangreb baseret på iagttagede adfærdsmønstre hos grupper af personer.

The Guardian satte fokus på den kendsgerning, at præsident Obama har løjet med sine påstande om, at hans droneprogram kræver »nær-vished« for, at der ikke vil forekomme civile ofre. Ifølge Bureau of Investigative Journalism er næsten 1.000 civile blevet dræbt under 421 droneangreb i Pakistan siden 2004, herunder skønsmæssigt 200 børn. Og dog opregner droneprogrammets lister alle uidentificerede civile, der er dræbt i kamp, som terrorister for at mørklægge den kendsgerning, at, i mange områder, hvor droneprogrammet opererer, er 90 % af de dræbte personer ikke de godkendte mål.

Under mit første møde med Barack Obama, under den første debat mellem demokratiske kandidater til præsidentnomineringen i

2008 i South Carolina i 2007, satte jeg spørgsmålstegn ved Obamas helligelse til anvendelsen af dødbringende magt for at eliminere terrorister, efter at Barack Obama havde erklæret, at »Der er ingen modsætning mellem, at vi anvender vores militær, og i visse tilfælde i dødbringende form, for at eliminere terrorister, og opbygning af alliancer i hele verden ... », hvormed han refererede til Iran og den mulige støtte til Israel, hvis landet blev truet. Obama var noget forlegen over at have skabt denne forbindelse. Idet han passerede forbi mig efter debattens afslutning, talte han vredt til mig, 'Hvem er du, Gravel, at du stiller spørgsmålstegn ved min moralitet i brugen af atommissiler i et Førsteangreb?' Så satte jeg virkelig spørgsmålstegn ved hans moralitet. I dag peger jeg på Obamas åbenlyse immoralitet i anvendelsen af Droneangreb mod uskyldige tilskuere til angreb med dronemissiler.